

Τῇ ΙΓ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἐκαντοτάρχου (α' αἰ.). Ἱεροθέου ὁσίου ἐκ Καλαμῶν (†1745).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♯ Δι - Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

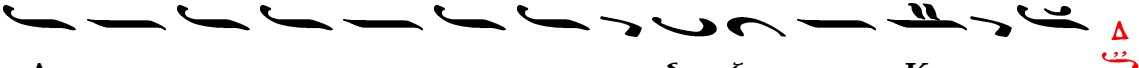
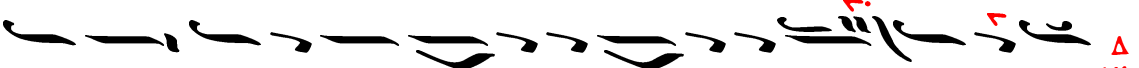
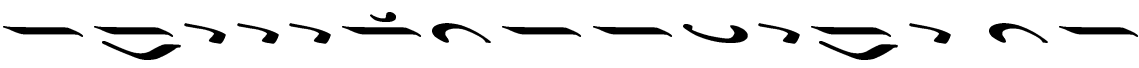
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Ἑγκαίνιων.

Ἦχος ♯ Δι - Θ

Ω ς του α νω στε ρε ω μα τος την ευ πρε πει αν
και την κα τω συν α πε δει ξας ω ραι ο τη τα του

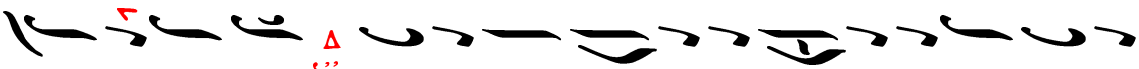
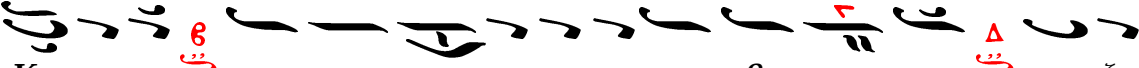
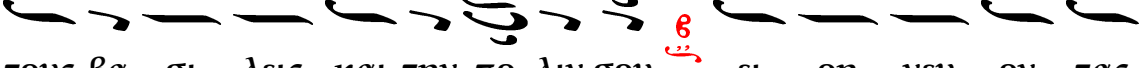

 Α γι ου σκη νω μα τος της δο ξης σου Κυ ρι ε

 κρα ται ω σον αυ το εις αι ω να αι ω ω ω νος

 και προσ δε ξαι η μων τας εν αυ τω α παυ στως προσ α

 γο με νας σοι δε η η η σεις πρε σβει αις της Θε

 ο το κου η παντων ζω η και α να στασις

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι-Θ


 Τ ον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α γα θο

 ο ο τη τος ον ε δω ρη σω η μιν τοις α να ξι οις

 Κυ ρι ε σοι προσ α γο μεν εις πρε σβει ει αν σω ζε

 τους βα σι λεις και την πο λιν σου ει ρη νευ ον τας

 δι α της Θε ο το ο ο κου μο νε φι λαν θρω

 πε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

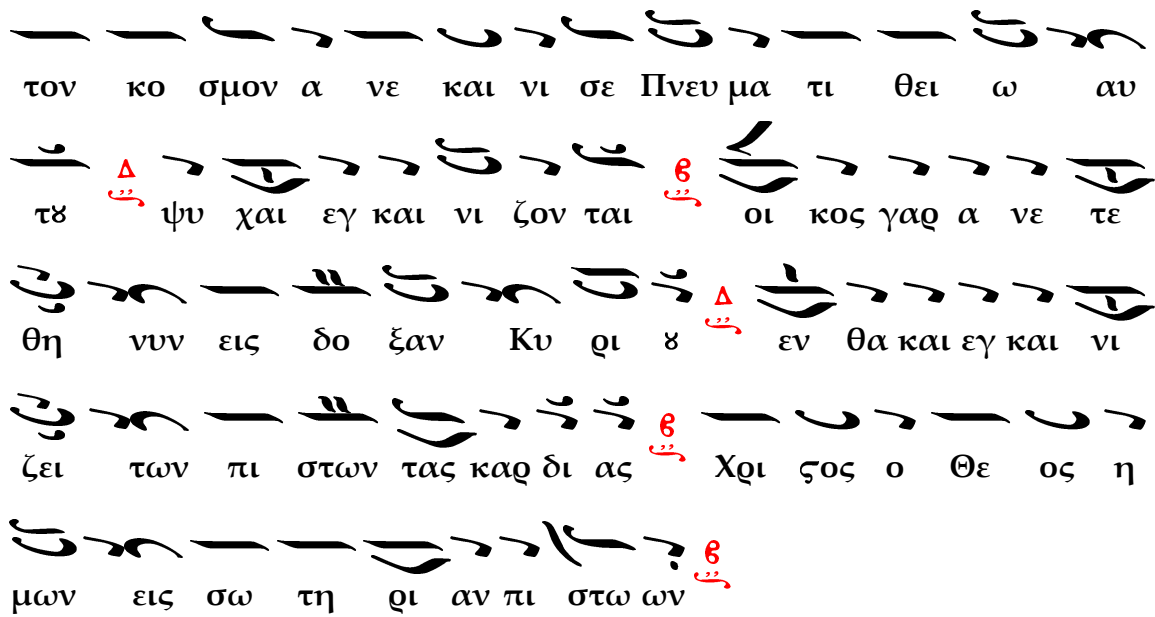
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

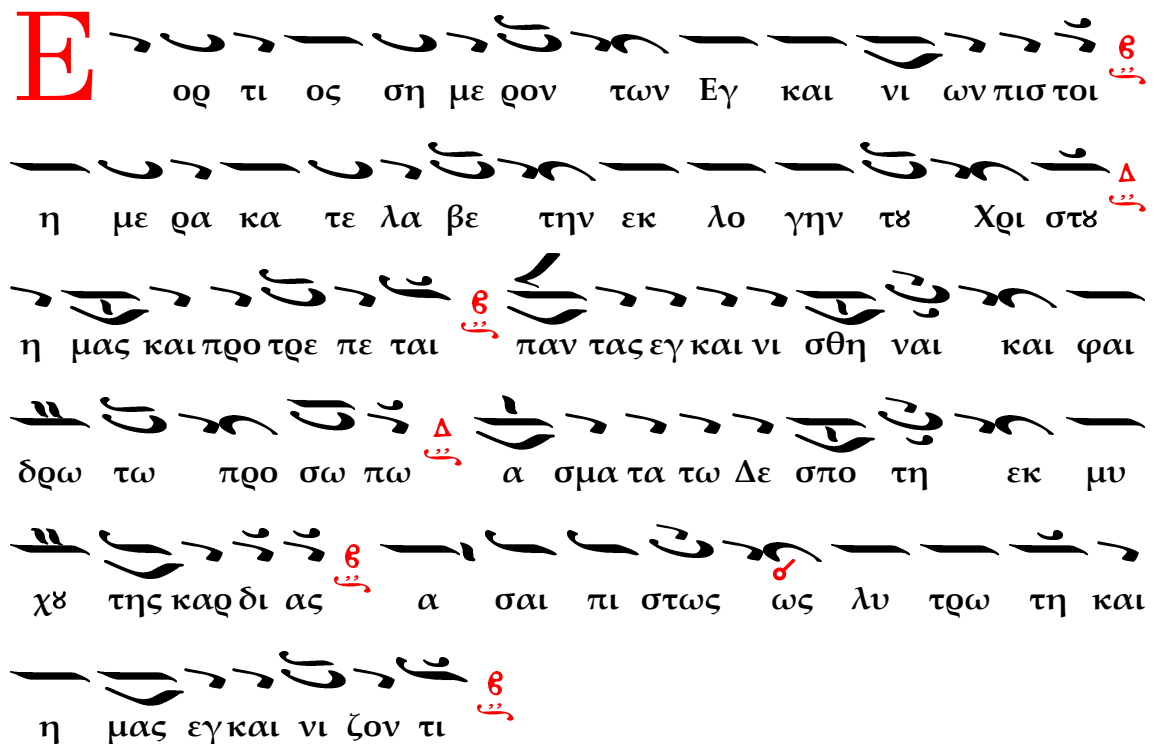

 Τ α παν τα ε φω τι σε τη πα ρα σι α Χρι στος



Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὅμοιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.



Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιριμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
 δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με
 ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
 σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
 χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα
 τεταπεινωμένα.
 Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ
 πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
 ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
 ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
 ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
 ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
 αἴνεσίν σου.
 Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
 εὐδοκήσεις.
 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
 καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
 Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
 τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
 ὀλοκαυτώματα.
 Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς
 κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Γερμανοῦ.

ᾠδὴ α΄. ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου,
- » ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντι-
- » σον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει
- » τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελῳδήμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγάλλου οὐρανέ, καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω, ὁ πανάγιος Σταυρός, προέρχεται ἡμᾶς, ἀγιάζων ἐν χάριτι, τοῦτον κατασπαζομένους, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, καὶ τῆς πάντων θεώσεως αἴτιον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βαδίζειν εὐσεβῶς, τὴν οὐράνιον τρίβον, ἐνδυνάμωσον ἡμᾶς, πανάγιε Σταυρέ, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντάς σε, ὅπως τὰ τῶν ἐναντίων, ἀποκλίναντες βάραθρα, κοινωνοὶ θείας δόξης γενώμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γνωστοὶ τῷ Ποιητῇ, διὰ σοῦ γεγονότες, πανσεβάσμιε Σταυρέ, καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, προσπτυσσόμεθα πάντοτε, σὲ προκείμενον ὁρῶντες, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμεθα, τὸν παναίτιον Λόγον δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον τὴν κληρουχίαν τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Κανὼν τῶν Ἑγκαινίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ στύλῳ, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραήλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κρᾶζουσας· Ἀσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι ναόν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἀσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐ νόμῳ, ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσεσι χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἀσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνέληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τῶν θαυμάτων σου τὸ κλέος μέλπω, μάκαρ. Ἰωσήφ.
Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταύτην σου τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν κοίμησιν, καὶ ὑπέρλαμπρον μνήμην, καὶ ἱερὰν πανήγυριν, τοὺς πανηγυρίζοντας, ταῖς εὐχαῖς σου φώτισον, Ἱεράρχα θεομακάριστε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥφθης καὶ πρὸς τελείας, σοφὲ μνήσεως, ταῖς ἐλεημοσύναις, καὶ ταῖς εὐχαῖς Κορνήλιε, σχολάζων πανόλβιε, καὶ τὸν πάντων Κύριον, διανοίας ζητῶν εὐθύτητι.

Δόξα.

Νόμους τοὺς σωτηρίου, σαφῶς ἐξέμαθες, τοῦ σαρκὶ ἐνωθέντος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, τοῦ τῶν Ἀποστόλων σε, Κορυφαίου νεύσεσι, τοῦ Δεσπότη Μάκαρ μύησαντος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θέλγεις πιστῶν καρδίας, αἰεὶ δοξάζειν σε, ἀκορέστῳ ἐφέσει, Θεογεννήτορ Δέσποινα· δόξα χρηματίζεις γάρ, τῶν βροτῶν κυήσασα, τὸν τῆς δόξης Κύριον ἄχραντε.

Προεόρτιος. Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα,
- » ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ
- » Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξαν Χριστοῦ σε, χρηματίσαντα πίστει δοξάζομεν, δοξαζόμενοι ταῖς σαῖς, δεδοξασμένε Κυρίου Σταυρέ, σεπταῖς περιπτύξεσι, καὶ φωτιζόμενοι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν εὐφροσύνῃ, προσελθόντες πιστοὶ ἀρυσώμεθα, ὡς ἐκ κρήνης καθαρᾶς Σταυροῦ αἰίζωα νάματα, καὶ διασωζόμενοι, Θεὸν ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζωὴ ὑπάρχων, Ἰησοῦς κρεμασθεὶς τεθανάτωται, ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ· ὃν νῦν πιστῶς προσπτυσσόμενοι, πάθη ἀποφεύγομεν, θανάτου πρόξενα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπιφανείσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον· ἁμαρτίας τὰς σειράς, ἀγνὴ Παρθένε διάρρηξον· σῶσόν με κυήσασα, τὸν Πανοικτίρμονα.

Τῶν Ἐγκαινίων. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεμέλιόν σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρρόραγες ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέδειξας Ἀγαθέ, τὴν χειροποιήτον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίου τὸν φωτισμόν, μετέλαβες Πνεύματος, καὶ τὴν θείαν χάριν ἐκ θείου στόματος, ὅλην εἰσεδέξω πανοικί, τοῦ θείου Κορυφαίου, ἐπιστασίαις καταγγέλλοντος, τὰ σωτηριώδη διδάγματα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψώθης ταῖς ἀρεταῖς, ὡς κέδρος ὑψίκομος, καὶ καρποὺς εὐώδεις ἡμῖν προσήνεγκας, τὴν τῶν διδασμάτων παροχὴν, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, καὶ ἰαμάτων τὴν ἐνέργειαν, μάκαρ Ἱεράρχα Κορνήλιε.

Δόξα.

Μεγίστης ἀξιωθείς, εὐκλείας Κορνήλιε, σὺν τῷ Κορυφαίῳ καὶ ἄλλοις πλείοσιν, ἔδραμες κηρύττων πανταχοῦ, τὸ κήρυγμα τὸ θεῖον· δι' οὗ ἡμεῖς φωταγωγούμενοι, σκότους ἀγνωσίας ἐρρύσθημεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀγνείας φωτοειδὲς γεγένησαι σκήνωμα, καὶ τὸν φωτοδότην φέρεις σαρκούμενον, ἄνθρωπον ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, διὰ φιλανθρωπίαν, καὶ τὴν φθορὰν ἐξαφανίσαντα, ἄφθορε βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν Θεὸς παρέδειξε, καὶ ὁ θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῇ ἐπήξατο, καὶ ναὸν ἐγκαινίζει Σολομὼν ἐν θυσίαις·

ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὴν νέαν Ἱερουσαλήμ, τῇ πίστει καταφυγόντες
δαυϊτικῶς, δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ Σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς,
αἰτούμενοι συγχώρησιν, πάντων ὧν περ ἡμάρτομεν.

Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ.

ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων, τὰς τοῦ σκότους
φάλαγγας, ἀποδιώκει· καὶ πιστοὺς, καταφαιδρύνει τοὺς
ψάλλοντας· Σταυρὸς ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Δόξα.

Τοῦ Ἀγίου. Ὅμοιον.

Ἀπαρχὴν ἀγίαν σε, ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἐθνῶν ἐδέξατο,
καταφωτίζοντα αὐτήν, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσιν, Ἱερομύστα
θεόφρον Κορνήλιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς, τοῦ οἴκου σου
ἄχραντε εὐλογημένη ἀγνή, Παρθένε πανύμνητε· χαίροντες τῇ
ἐλπίδι, τῇ εἰς σὲ Θεοτόκε, αἰτοῦμέν σε τοῦ πρεσβεύειν, τῷ
Σωτῆρι ἀπαύστως, αὐτῷ τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGEARION

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων.

ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας,
φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· *
Τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπιδημήσαντος ἡμῖν, τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν
γόνος φησὶ καθυπογράφων· Ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν
εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρός, ἐν ἀληθείας χάριτι. Ὅσοι δὲ πίστει
τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα
Θεοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς
ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηθέντες, οἶκον
προσευχῆς ἐπήξαμεν, καὶ βοῶμεν· * Τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον
Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς ἀγίας τοῦ
Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Στίχ. Νόμον παλαιὸν Ἰσραὴλ πληρῶν νέος,

Ἐγκαινίοις σοι τάφον τιμᾶ, Λόγε.

Τύχθη ἀναστάσεως τρισκαιδεκάτῃ καινισμός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου. (α' αἰ.)

Στίχ. Ζωῆς ἀπίστου Κορνήλιον ἐξάγεις,

Πιστῶν ἀπαρχὴν τῶν ἀπ' ἔθνων, Χριστέ μου.

Οὗτος ἐν τοῖς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων χρόνοις ὑπῆρχεν· ὅς, βίον μετερχόμενος ἀνεπίληπτον, εἶδεν Ἄγγελον προτρεπόμενον αὐτῷ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον μετακαλέσασθαι καὶ παρ' αὐτοῦ ἀκοῦσαι ἃ δεῖ. Καὶ δὴ παραγενόμενος ὁ Πέτρος πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τοῖς τε συνεληλυθόσι καὶ αὐτῷ προσειπὼν, κατηχήσας τε καὶ βαπτίσας, τὴν προστασίαν τῆς Σκέψεως πόλεως ἐγχειρίζει· ἦν εὐρὼν κατείδωλον, χάριτι Χριστοῦ πάντας ἐβάπτισε, καὶ αὐτὸν τὸν ἄρχοντα Δημήτριον, πανοικί τῷ Χριστῷ πεπιστευκότα. Ὅθεν ἀποστολικῶς τὸν βίον διανύσας, πρὸς Κύριον ἀπέρχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀπολογητοῦ καὶ μάρτυρος Ἀριστείδου τοῦ Ἀθηναίου, ἀγχόνῃ τελειωθέντος. (†120)

Στίχ. Ἀριστεὺς ὀφθεῖς ἀθλητῶν, Ἀριστείδη,

Κλεινῶν Ἀθηνῶν ἐπορφύρωσας χθόνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κρονίδου, Λεοντίου, Σεραπίωνος, τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. (~†237)

Στίχ. Ὑπῆρξεν ἄθλος ἡ θάλασσα καὶ τάφος,

Σεραπίωνι, Κρονίδῃ, Λεοντίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Στράτωνος τοῦ ἐν Νικομηδείᾳ. (†315)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σελεύκου τοῦ ἐν Γαλατίᾳ, Γορδιανοῦ, Μακρόβιου, Ζωτικοῦ, Ἡλεί, Λουκιανοῦ καὶ Οὐαλεριανοῦ, τῶν ἐν Μοισίᾳ. (~†320)

Στίχ. Τὸν Γορδιανὸν καὶ Σέλευκον θηρίοις,

Οἱ θηριώδεις ἐκδιδοῦσιν ἀγρίοις.

Ὁ Μακρόβιος τὸν μακρὸν ποθῶν βίον,

Θηρῶν ὁδοῦσι τὸν βραχὺν λείπει βίον.

Σὺν Λουκιανῷ Ζωτικὸν στέφους ἔρως,

Ἐρᾶν ἐποίει καὶ στεφανοῦντος ξίφους.

Λύπη παρῆλθεν ὁ πρὶν Ἡλεὶ τὸν βίον,

Ἡλεὶ δὲ μάρτυς σὺν χαρᾷ θνήσκει ξίφει.

Οὐαλλέριος ἐκ πόθου τῶν Μαρτύρων,

Θνήσκει πρὸς αὐτῷ τῷ τάφῳ τῶν Μαρτύρων.

Ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων Μητροπόλει, τοῦ μακαρίου Κρονίδου Διακόνου ἀναλάμψαντος, ἐπίστευσαν δι' αὐτὸν Λεόντιος καὶ Σεραπίων· ἐν δὲ Γαλατίᾳ τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀπίστῳ, Σέλευκος, Οὐαλεριανός, Μακρόβιος καὶ Γορδιανός· Στράτων δὲ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας. Καὶ οἱ μὲν Κρονίδης, Λεόντιος καὶ Σεραπίων, ἐν Αἰγύπτῳ, μετὰ πλείστας βασάνους, δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπερῶριφθσαν· καὶ τὰ τούτων λείψανα τῇ ξηρᾷ διασωθέντα, δι' ὀπτασίας Ἄγγελοι πιστοῖς ἀνδράσι τῇ γῇ καλύψαι προσέταξαν. Οἱ δὲ ἐν Γαλατίᾳ Σέλευκος, Μακρόβιος καὶ Γορδιανός, διὰ τοῦ ἐκεῖσε ἄρχοντος, πυρὶ καὶ ξίφει, διαφόροις τε στρέβλαις τιμωρηθέντες, τέλος

θηρίοις βορὰ ἐξετέθησαν καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Ὁ δὲ τῆς Βιθυνίας ἄρχων, δύο φυτῶν κλάδους ἐπὶ τὸ αὐτὸ κυρτώσας, μετὰ τὸ πολλὰ τιμωρήσασθαι τὸν ἅγιον Στράτωνα, ἑκατέρας αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐν αὐτοῖς προσέδωκε· καὶ ἀθρόον κελεύσαντος ἀπολυθῆναι τοὺς κλάδους εἰς τὸν ἴδιον τόπον, διεμερίσαντο τὸν Ἅγιον, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Οἱ δὲ Ζωτικός, Ἡλεὶ καὶ ὁ Λουκιανός, κατὰ τὴν Τομέων πόλιν, προστάξει Μαξίμου τοῦ ἡγεμόνος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, ξίφει ἐτελειώθησαν. Ὁ δὲ Οὐαλεριανός, ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν Ἀγίων θρηνῶν, ἐτελειώθη. Ἦθλησαν δὲ οὗτοι πάντες ἐπὶ Λικινίου τοῦ τυράννου, ἐν ἔτει 315.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, τοῦ ἐν τῇ Ἀγρείᾳ, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (ἀρχαὶ θ' αἰ.)

Στίχ. Ῥαγεῖς ὁ Πέτρος τῇ λύσει τοῦ σαρκίου,
Πρὸς ἀρράγῃ μετῆλθε τὸν Θεὸν πέτρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φιλίππου, πατρὸς τῆς ἁγίας Εὐγενίας τῆς ἐν Ῥώμῃ. (γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λιτορίου (Litorius), ἐπισκόπου Τουρώνης (Tours) ἐν Γαλλίᾳ. (†370)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαυριλίου (Maurilius), ἐπισκόπου Ἀνδεκαβόρου (Andecavorum, Angers) ἐν Γαλλίᾳ. (†453)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἐπισκόπου Αὐγουστοδούνου (Augustodunum, Autun) ἐν Γαλλίᾳ. (~†550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀμάτου (Amatus), ἀ' ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ῥομαρικῶν ὁρέων (Romarici Mons, Remiremont) ἐν Γαλλίᾳ. (†627)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βενερίου (Venerius) τοῦ ἐρημίτου, ἡγουμένου νήσου Τήνου (Tino) ἐν τῷ κόλπῳ Γενούης (Genoa) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†630)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κολουμβίνου (Columbinus), ἡγουμένου Λούρης (Lure) ἐν Γαλλίᾳ. (~†680)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀμάτου (Amatus), ἡγουμένου Ἀγαούνου (Agaunum), εἷτα ἰ' ἐπισκόπου Σεδούνου (Sedunum, Sion) ἐν Ἑλβετίᾳ. (†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βαρσενορίου (Barsenorius), ἡγουμένου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (La-Croix-Saint-Leuffroi) ἐν Γαλλίᾳ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Χεδβίγης (Hedwig), ἡγουμένης τοῦ ἀββαείου Χέρβορδ (Herford) ἐν Βεστφαλίᾳ (Westphalia) τῆς Γερμανίας. (~†887)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βιλφρίδης (Wilfrida), ἡγουμένης τοῦ ἀββαείου Βίλτον (Wilton, Wulfthryth) ἐν Ἀγγλίᾳ. (~†988)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν

Προισλὸπ τῆς Ῥουμανίας ἀσκήσαντος. (15' αἰ.)

Στίχ. Νηστεύεις βιούς καὶ ἀσκήσεις πλείστοις,
Ἰωάννης εἶληφε καὶ μάρτυρος στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Κορνηλίου, Διονυσίου καὶ Μισαήλ, τῶν ἐν Παντάν Ὀλονετς ἀσκησάντων. (ιϚ' αἰ.)

Στίχ. Οἱ τρεῖς ἀσκηταὶ Τριάδος τῇ δυνάμει,
Τὸν πολυμήχανον ἀπέκτεινον ὄφιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Κετεβάν, εὐσεβεστάτης βασιλίσσης τῆς Ἰβηρίας, ἣτις πολλαῖς βασάνοις πρῶτον ὑποβληθεῖσα, εἴτα ἀπανθρώπως ἐστραγγαλίσθη ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων Περσῶν. (†1624)

Στίχ. Χριστὸν ποθῶ καὶ τὴν Αὐτοῦ Βασιλείαν,
Κετεβὰν κραυγάζουσα ἐστραγγαλίσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου τοῦ νέου, ἐν τῇ κατ' Ἀθω ἱερᾷ μονῇ τῶν Ἰβήρων ἀσκήσαντος, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (†1745)

Στίχ. Ἱερόθῃς ἱερὸς Θεῷ γίνῃ.
Κτείνας τὰ πάθη ἐγκρατείας τοῖς πόνοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τη 1η Αυγούστου, από 6ης μέχρι 13ης Αυγούστου και από της 24ης Αυγούστου μέχρι της 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος Ἀπὸ Γα ρ

ὦδὲ ἀ΄


 ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ
 δω την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πεζευ
 σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
 αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
 ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω
 μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὥδὴ γ'

ᾠχος πλ' Νη

Ρ ^{Νη} αβδος εις τυ υ ποντες μυ στη ρι ου πα ρα
λαμ βα νε ε ται ^{Νη} τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α ^{Νη} τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ^{Νη} ξην θη η σε ^{Νη} ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα ^{Νη}

ὥδὴ δ'

ᾠχος πλ' Γα ρ

Ε ^{Γα} ι σα κη η κο α Κυ ρι ε ^{Γα} της οι κο νο μι ι
ας σθ το μυ στη ρι ον ^{Νη} κα τε νο η σα τα ερ γα
σθ ^{Γα} και ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα ^{Γα}

ὥδὴ ε'

ᾠχος πλ' Νη

Ω ^{Νη} τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον ^{Νη} εν ω ε
τα α α θη ^{Νη} Χρι σος ^{Νη} ο βα σι λε ευσ και Κυ ρι ος ^{Νη}
δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας ^{Νη} το
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σα ρ
κι ^{Νη} τω πα ρε χο ον τι ^{Νη} την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
η μων ^{Νη}

ὥδὴ 5'

N^{Nη} ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τα σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στα 8 8 τα Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σαντος

ὥδὴ 5'

E^{Nη} εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν ν8 δυ σε
β8ς λα 8ς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γ8ς ο μω στρεις Παι δας 8κ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο
μι ον αλ λα ντη χ8ν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι
πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ
μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη

τος ει

ὥδῃ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Nη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον υ
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἦν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἦν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ἦν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ραδει σος
 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
 το τς αυ ρω ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη
 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νδ προ σκυ
 νς εν τε αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τϞ ξυ υ υ λϞ τω γε
 νει προσγε νο με νος θα να τος δι α ς αυ ρϞ κα
 τη ηρ γη ται ση μεροντης γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη τορος ην πα σαι αι Δυ
 να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ νϞ σι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Προεόρτιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι Ϟ

Ε ν Γολ γο θα ο Κυ υ ρι ος υ ψω ω
 θεις ε ε κϞ σι ι ως ε πι Σταυ ρϞ ς ειρ
 γα α σα το την η η μων σω ω τη ρι ι αν και νι
 σας πα σα αν την κτι ι σιν τα φω δε ζω ω ο
 δο ο χω ε τε θη και τρι η η με ρος ως
 Θε ε ος ε ε ξα νε ε στη ς της λαμ πρα α α α
 ας και σε πτης ε γερ σε ως ε ε κτε λϞ ς

μεν συν α σω μα α τοις τα α ξε σι τα Ε εγ
 και νι ι α πα αν τες

Ἔτερον. Ὅμοιον.

(Κοινὸν τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων)

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ.

M ε σον της γης ο Κυ υ ρι ος και θε ε
 ος σω ω τη ρι ι αν δι α Σταυ ρο ο ειρ
 γα α σα το σαρκω ω θεις ε ε κς σι ι ως εις α
 να και νι ι σιν κο ο σμϑ τα φω κα τα α τε
 θει εις δε τρι η με ρος ε γη η γερ ται και
 ζω ω ης α αρ ρα βω ω να την ε αυ τς ο ο ο
 ο προ δει κνυ ει ε γερ σιν η ης εν πι ι
 στει τε λθ μεν τα Εγ και αι νι α τς Θε ε ο
 συ υν Α γγε ε λοις

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ.

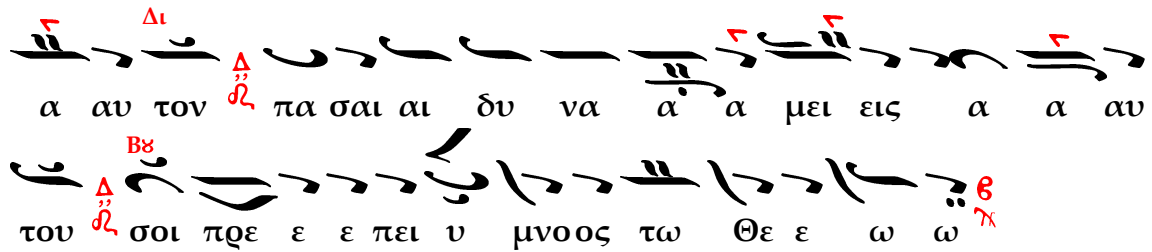
M ετ ευ φρο συ νης κρα α ζο μεν σοι το
 χαι ρε ε Παρθε ε νε χαι ρε α ρας η λυ υ τρω

σις ^Δ τθ Α α δαμ και αι της Ε ευ ας ^θ χαι ρε δι ης α α
 νυ ψω ω θη ^Δ των βρο ο των η η ς σι ι α ^θ προς
 δο ξαν υ περ κο ο σμι ον ^Δ τθ Υι υι ς και αι Θε
 ς ς σθ χαι ρε δι η η η η ης ^Δ υπ Α
 γγε λων παν το τε προ ο σκυ νει ει ται ^θ εν ς ρα
 νοι οις πα νυ υμ νη τε ^Δ Θε ο ο το κε ε Μα ρι ι
 α ^θ

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος ⁴ Πα ρ

Π ^{B8} α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον ^{B8} ^{π9} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις ^{B8} ^{π9} σοι πρε ε
 ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω ^θ
Α ^{B8} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του ^{B8} ^{π9} αι νει ει ει ει τε



Στιχηρά προσόμοια. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερὸς καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος οἶκος· καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τάφος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον· βλυστάνει ρεῖθρα χάριτος· θαυμάτων βρῦει τὰ νόματα· καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἦστραψεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανῆς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα· πιστῶς οὖν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, ἀνάστασιν πάντες, καὶ ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θεῖαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἐορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν, ὅπως ἴλεων εὖρωμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

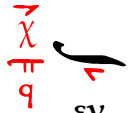
Μέσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφίεμενοι, τοῦ Σταυροῦ σκῆπτρον ἅγιον, ψυχὰς προκαθάρωμεν, ἀστραφθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θεϊκῇ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἁγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει γεραίρουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσιν.

Ἔτερα Στιχηρά ἰδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸ μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν  εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α α ρα 
Ε  γ και νι ζ εγκαι νι ζ η νε α Ι ε ε ρ

σα α λημ η κει γα α αρ σθ ς το ο φως και η
δο ξα Κυ υ ρι ι ς ε πι σε α να τε ε ε ε
τα α α αλ κε τς τον τον οι κον ο Πα τη ηρ ω κο
δο μη η σε τς τον το ον οι οι κον ο Υι ος ε
στε ρε ω ω σε τς τον το ον οι οι κον το Πνε μα
το Α α γι ον α νε και αι αι αι νι ι ι ι
σε το φω τι ζο ον και στη η ρι ι ζον και α γι
α ζον τας ψυ χα α α ας η η η η μων

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω
Πα α λαι μεν εγ και νι ζων τον να ον ο ο Σο λο ο
μων α λο γων ζω ων θυ υ σι ι ας και ο λο
και τω μα τα προ σε φε ρε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε ο τι δε ην δο κη σας Σω τηρ τς τυ πς με ε
ε εν α αρ γη η η σαι γνω σθη ναι δε την α λη

θει ²² ει αν ²² α ναι μα κτ²²ς θυ υ ²² σι ι ²² ας ²² τα
 πε ρα τα τ²²ς κο ο ο σμου ²² προ φε ρει τη δο ο
 ο ο ⁹ ξει ει ει ει σ⁹ παν των γαρ δε σπο ο ο
 ζων ²² τα παν τα Α ²² γι ι α α ²² ζεις ²² τω Α
 γι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ⁹

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος ⁴ Πα ρ

Στίχ. 5'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

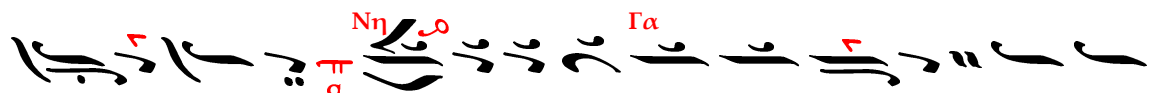
πα ⁹ σα πνο η αι νε σα τω
 τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ⁹
 Ε ^{B8} γ και νι ζε ται ση με ²² ε ρον ²² η εξ ε θνω ω
 ων Εκ κλη η η ^{B8} σι ι ι ι ι α ⁹ τω τι μι ω
 και ζω ηρ ρυ τω αι μα α τι ²² της α ²² χρα ντ²²ς και α
 κη ρα α α α τ²²ς πλε ευ ρας ²² τ²²ς σα ρ κω θεν το²²ς
 εκ της Α ^{Δι} γι ας Πα αρ θε ε ε ²² νου ²² Χρι στ²²ς τ²²ς τ²²ς
 Θε ε τ²²ς τ²²ς τ²²ς η η η η μων ^{B8} δι ο α α θροι
 σθει ει ει ²² σαι ²² των ²² πι στων αι ²² χο ρει αι αι αι ²² δο

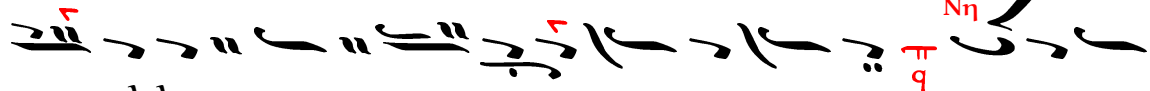
ξα α α α σω ω ω ω μεν τον Πα τε ρα και Υι ον
 και το Α α γι ι ι ι ο ον Πνε ε ευ μα την
 μι αν Θε ε ο τη η τα την κρα τς σα αν
 τα α συμ πα αν τα

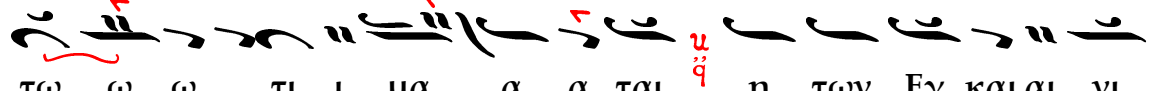
Δόξα. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι
 ρος σε α αυ το ο ο ον ε πα να γου αν
 θρω ω πε ε ε γε νου ου και νο ος α αν τι ι ι πα
 α λαι αι ου ου και ψυ χης ε ο ορ τα ζε ε ε
 τα α ε εγκαι νι α α ε ε ως και ρος ο ο
 βι ι ος ε ε εγ και αι νι ι ζε ε ε σθω ω ω ω
 σοι οι πα α ση ης πο ο λι τει ει ει α ας
 ο ο ο δος τα αρ χαι α α α πα α ρη
 η ηλ θεν ι δου γε ε γο νε ε τα α πα α αν τα α

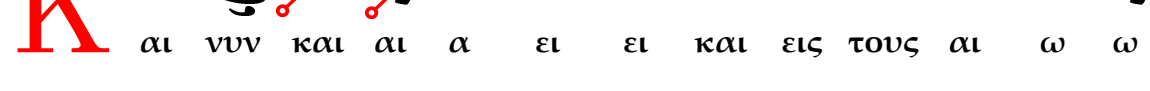
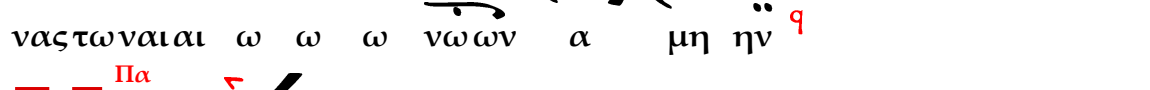
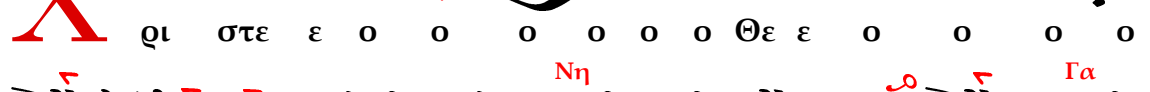
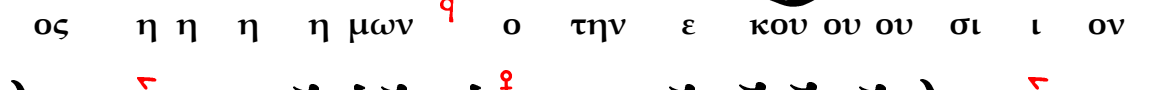
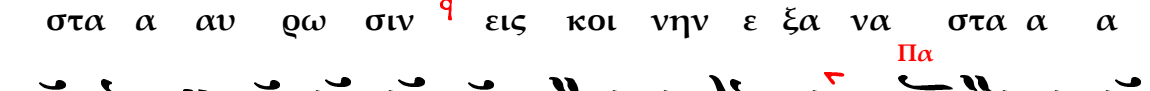
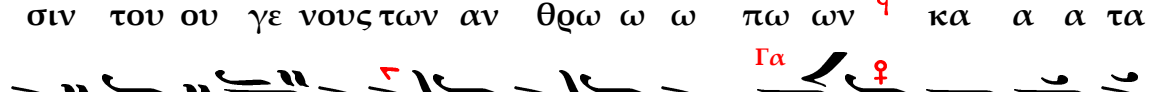

 και αι να α του το τη ε ορ τη η η η καρ πο

 φο ο ρη η η σον την κα λην αλ λοι ω ω σι ι ιν

 α αλ λοι οι ου ου ου με ε ε ε νο ος ου τως εγ

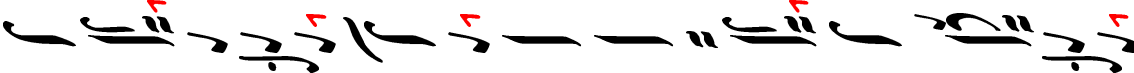
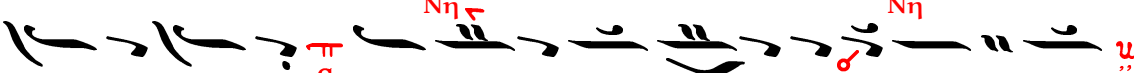
 και νι ι ι ζε ε ται α α αν θρω προς ου

 τω ω ω τι ι μα α α ται η των Εγ και αι νι

 ω ω ων η με ρα

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ὁ αὐτός.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.


 και νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω

 ναστῶναι αι ω ω νωων α μη ην

 Χρι στε ε ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο

 ος η η η η μων ο την ε κου ου ου σι ι ον

 στα α αυ ρω σιν εις κοι νην ε ξα να στα α α

 σιν του ου γε νους των αν θρω ω ω πω ων κα α α τα

 δε ε ξα α α με ε ε ε νο ος και τω κα λα μω

 του Στα αυ ρου ου βα φαι αις ε ρυ υ θραις τους


 σαυ του ου δα α κτυ υ υ λου ους αι αι μα τω ω

 ω ω σα ας ^{Νη} τοις α α φε ^{Νη} σι ι ι μοις η η μιν ^{Πα}

 βα σι λι κως υ υ υ πο ο γρα α α ψαι ^{Πα} φι ι

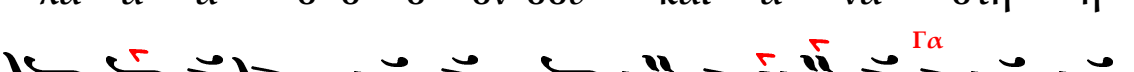
 λανθρω πε ευ σα α α με ε ε ε νο ος ^{Νη} μη πα ρι δης

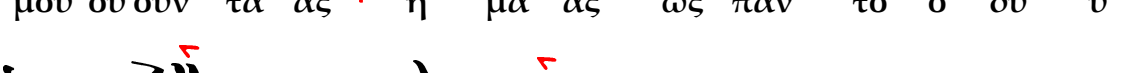
 η μα α ας κι ιν δυ νε ε ευ ον τας ^{Γα} και πα α

 α λι ιν την α α πο σου ου δι ι α α α στα α α α

 σι ιν ^{Νη} αλλ οι κτει ρη σον μο ο νε ε μα κρο ο

 ο θυ με ^{Κε} τον εν πε ε ρι ι στα α α σει ει

 λα α α ο ο ο ον σου ^{Κε} και α να στη η

 η η η η θι ι ^{Γα} πο λε μη η σο ον τους πο λε

 μου ου ουν τα ας ^{Γα} η μα ας ως παν το ο δυ υ

 υ υ υ υ να α α α μος ^{Γα}
 * * *

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος  Γα ϕ


 ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι

στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

ποιςεν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα

τρος^{Γα} μην²²

Κ^{Γα} αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να²²

και εις τον αι ω να του αι ω νος²²

Κ^{Γα} α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι

η μας²²

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων²² και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην²²

Γ^{Γα} ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας²² κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε²²

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου²²

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με ^{Πα} τα δι και

ω μα τα α σου

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του

ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως

Π^{Γα} α ρα τεινον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι

ι Σε

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^π₉

Α^{Γα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^ρ₂₂

Ἀσματικόν.

Α^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος ^π₉ **Α**^{Πα} α α γι ο

ος **Ι** ι σχυ υ υ υ ρο ος ^{Γα}_π₉ **Α** γι ος **Α**

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο

ο ον η η μα α α α α α α ας ^{Γα}_ρ₂₂

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι-Θ

Τ ον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α γα θο

ο ο τη τος ^Δ₂₂ ον ε δω ρη σω η μιν τοις α να ξι οις

Κυ ρι ε ^θ₂₂ σοι προσ α γο μεν εις πρε σβει ει αν ^Δ₂₂ σω ζε

τους βα σι λεις και την πο λιν σου ^θ₂₂ ει ρη νευ ον τας

δι α της Θε ο το ο ο κου μο νε φι λαν θρω

πε ε ε ^Δ₂₂

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π9

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Νη Μ Νη ^νδλ
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη ^εχ
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη ^Δδλ
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι ^Δδλ
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη ^εχ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Νη ^νδλ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς πγ' (83).

Ἦχος Δι Θ

Στίχ. α'. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων·
ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ
χιλιάδας.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου
μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ
ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς κε' (25).

Στίχ. α'. Κρῖνόν με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Στίχ. β'. Νίψομαι ἐν ἁθώοις τὰς χεῖρας μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Στίχ. γ'. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Στίχ. δ'. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον
σκηνώματος δόξης σου.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ξας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος Θε ου α
θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε ν Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας 

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ξδ' (64).

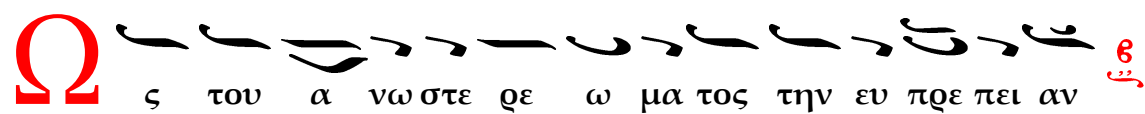
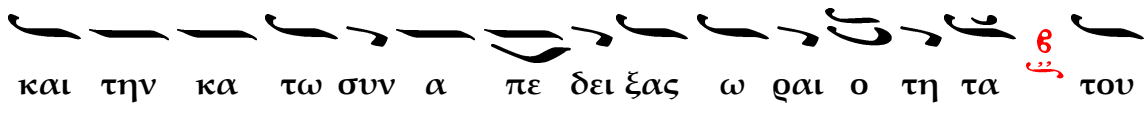
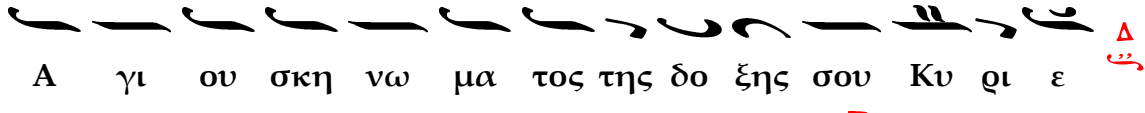
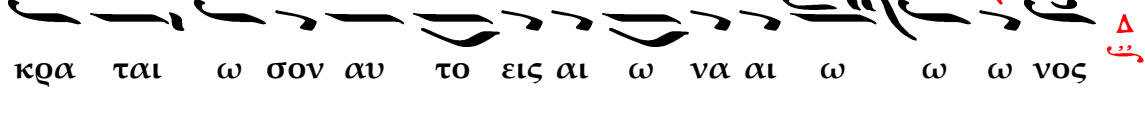
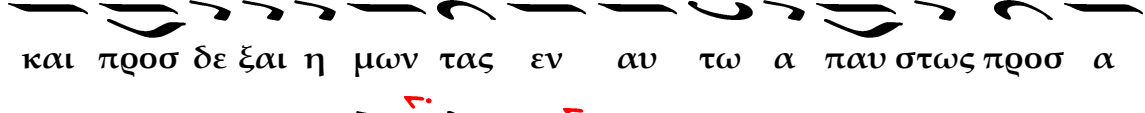
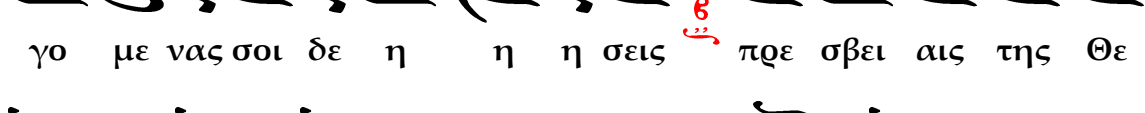
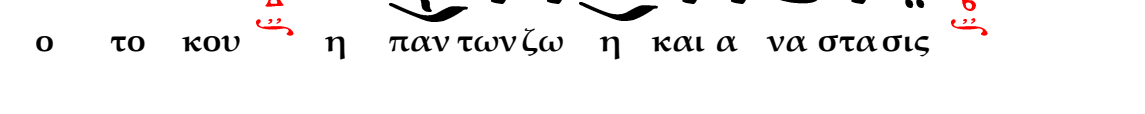
Ἦχος  Δι - Θ

Στίχ. α'. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ
ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Στίχ. β'. Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώσει ἐν
ταῖς αὐλαῖς σου.

Στίχ. γ'. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ
ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἀπολυτίκιον. Τῶν Ἑγκαινίων.

 Ω ς του α νω στε ρε ω μα τος την ευ πρε πει αν 
 και την κα τω συν α πε δει ξας ω ραι ο τη τα  του
 Α γι ου σκη νω μα τος της δο ξης σου Κυ ρι ε 
 κρα ται ω σον αυ το εις αι ω να αι ω ω ω νος 
 και προσ δε ξαι η μων τας εν αυ τω α παυστως προσ α
 γο με νας σοι δε η η η σεις  πρε σβει αις της Θε
 ο το κου  η παν των ζω η και α να στα σις 

μὲ τέλος :  η παν των ζω η και α να στα σι ι ις 

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λχ ς ι α

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι-Θ

Τ ον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α γα θο
ο ο τη τος ον ε δω ρη σω η μιν τοις α να ξι οις
Κυ ρι ε σοι προσ α γο μεν εις πρε σβει ει αν σω ζε
τους βα σι λεις και την πο λιν σου ει ρη νευ ον τας
δι α της Θε ο το ο ο κου μο νε φι λαν θρω
πε

Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος ᾠ̣ Δι-Θ

Ως του α νω στε ρε ω μα τος την ευ πρε πει αν
και την κα τω συν α πε δει ξας ω ραι ο τη τα του
Α γι ου σκη νω μα τος της δο ξης σου Κυ ρι ε
κρα ται ω σον αυ το εις αι ω να αι ω ω ω νος
και προσ δε ξαι η μων τας εν αυ τω α παυ στως προσ α
γο με νας σοι δε η η η σεις πρε σβει αις της Θε
ο το κου η παν των ζω η και α να στα σις

Εἶτα τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος ᾠ̣ Βου ξ

Ου ρα νος πο λυ φω τος η Εκ κλη σι ι ι
ι ι α α νε δει χθη α παν τας φω τα γω γ8
σα τ8ς πι στ8ς εν ω ε στω τες κραυ γα ζο μεν τ8
τον τον οι κον στε ρε ε ω σον Κυ ρι ε ε ε ε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
ος I σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μς

A α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο
 ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο
 ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α
 θα α α α α α α α α α α α α α θα
 α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα



* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Σαββάτου πρὸ τῆς ὑψώσεως
Σαββάτου ΙΓ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

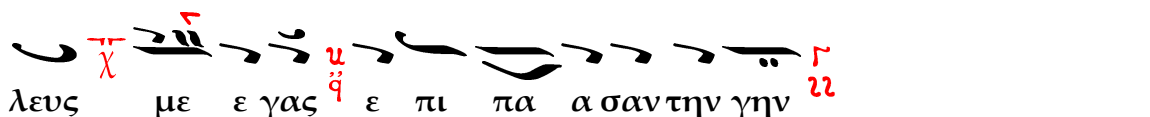
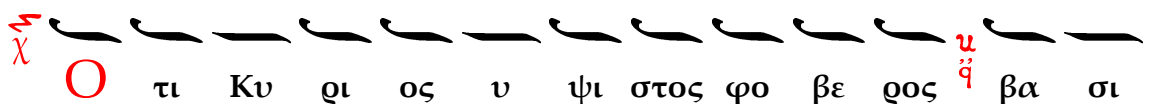
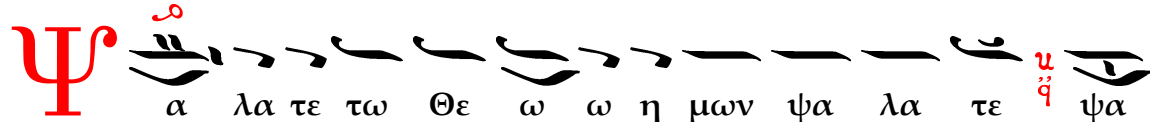
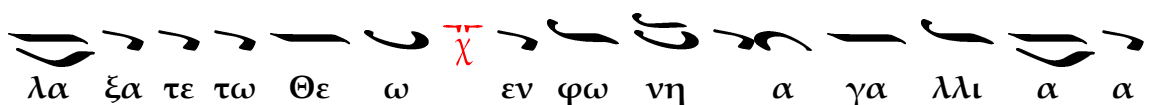
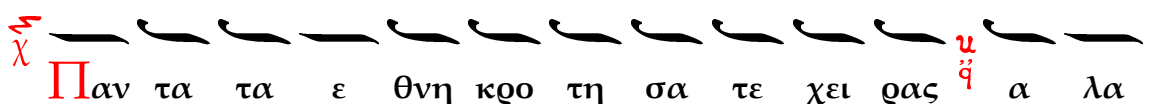
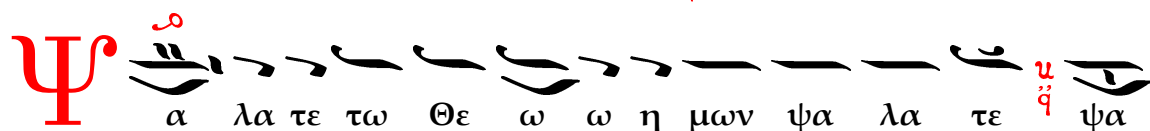
Προκείμενον. (Ψαλμὸς μζ').

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν
φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰζ' Γα ϕ



Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε ε ε ε

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν, ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, ἃ ὀφθαλμοὶ οὐκ εἶδε καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πα ρ

A λλη λ8 ι̇ ι̇ α A λλη η λ8 8 8

8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α λλη λ8 8

8 8 8 8 8 ι̇ ι̇ α

Χ T α ε λε η σ8 Κυ ρι ε εις τον αι ω να

α σο μαι εις γε νε αν και γε νε αν α πα

γγε λω την α ληθει α α αν σ8 εν τω στο μα

τι ι ι ι μ8

λλη λ8 ï ï α A λλη η λ8 8 8
 8 8 ï ï ï ï α A α α λλη λ8 8
 8 8 8 8 8 ï ï α

Ο τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι
 κο δο μη θη σε ται εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα
 σθη σε ται η α λη θει α α α α σ8

λλη λ8 ï ï α A λλη η λ8 8 8
 8 8 ï ï ï ï α A α α λλη λ8 8
 8 8 8 8 8 ï ï α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ι' 37-ια' 1).

(Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ ζ' ἐβδομάδος Ματθαίου).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήψεται, καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται. καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

ΚΑΤΑ ΤΑ ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς πς').

Ἦχος ♭ Κε δ

A λλη λϣ ϣ ϣ ἱ α u q A λλη η λϣ ϣ ϣ
 ϣ ἱ ἱ ἱ ἱ α u q A α α α λλη η λϣ ϣ ϣ
 ϣ ϣ ἱ ἱ ἱ ἱ α u q

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· u q ἀγαπᾷ

Κύριος τὰς πύλας Σιών u q υ περ πα ντα τα θε με ε ε
 λι α α α α Ι ι α α ακωβ u q

A λλη λϣ ϣ ϣ ἱ α u q A λλη η λϣ ϣ ϣ
 ϣ ἱ ἱ ἱ ἱ α u q A α α α λλη η λϣ ϣ ϣ
 ϣ ϣ ἱ ἱ ἱ ἱ α u q

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ u q η πο λι ι ις

τϣ ϣ Θε ε ε ϣ u q
A λλη λϣ ϣ ϣ ἱ α u q A λλη η λϣ ϣ ϣ
 ϣ ἱ ἱ ἱ ἱ α u q A α α α λλη η λϣ ϣ ϣ ϣ
 ϣ ϣ ϣ ἱ ἱ α α α α u q

(15' 13-19).

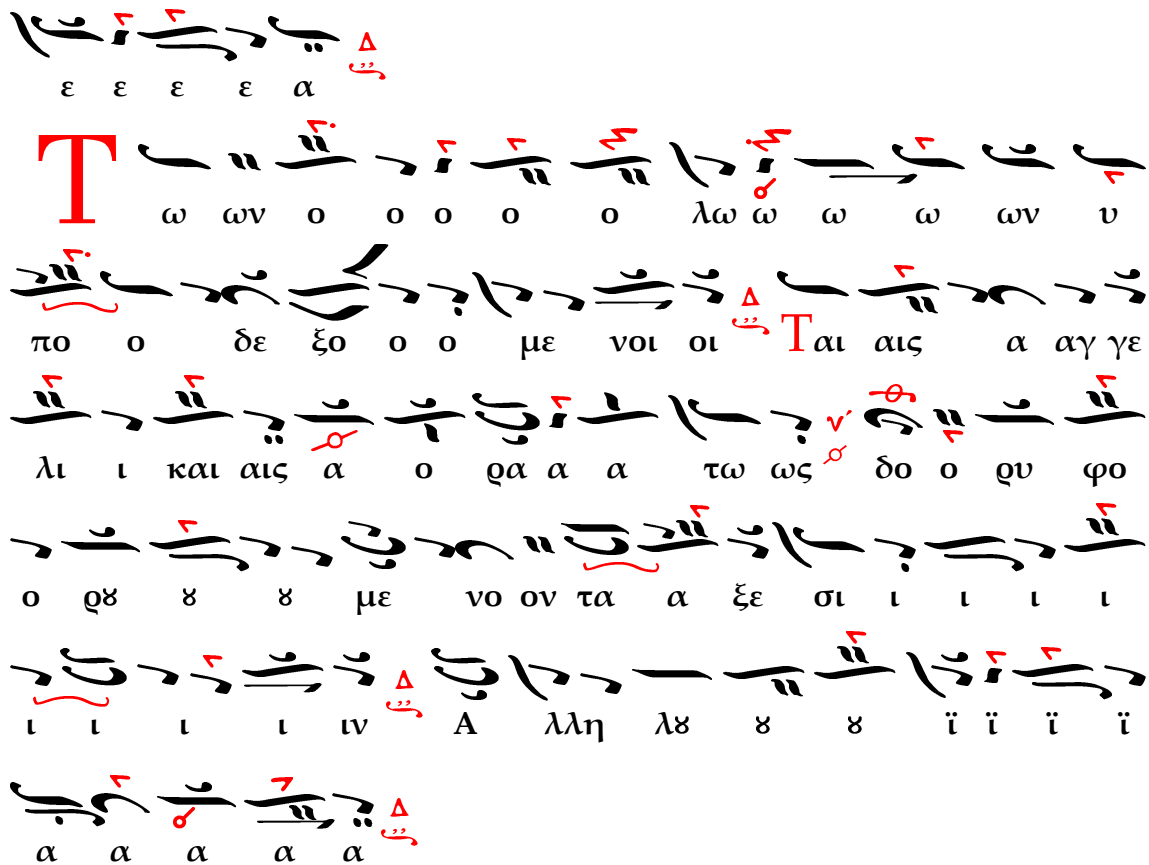
Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλιππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γὰρ ἐγὼ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

 ο ξα α σολ
 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε
 δο ο ο ο ο ο ξα α
 σολ ιο ιο ιο

Χερουβιμον, Ιωαννου Αρραβιτη, ηχος β, Δι

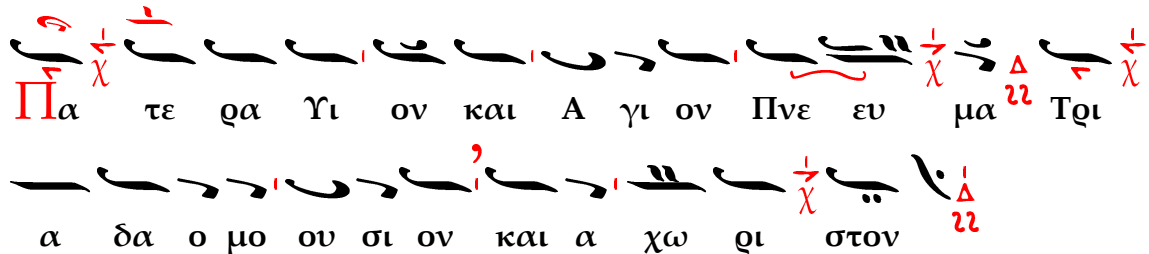
Ο ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
οθ οθ οθ οθ Χε οθ οθ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ

υ υ στί ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α
 α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον
 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α
 δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α
 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην
 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε
 ρι ι ι μνα α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε



Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣



Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ἐλεονερίθησιν θυσίαν νεσε

ως

Καί μετὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ σου

Ἐχομεν πρὸς τὸν Κυρίον

Ἀξιόν και διιιικαιόν

Ἄγιος Ἄγιος Ἄγιος Κύριος Σαβ

βαὼθ πληρῆς οὐρανός και ἡ γῆ της δόξης

σου ὡσανα εν τοις υψιστοις εὐλογῇ

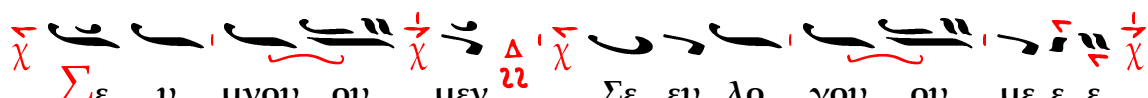
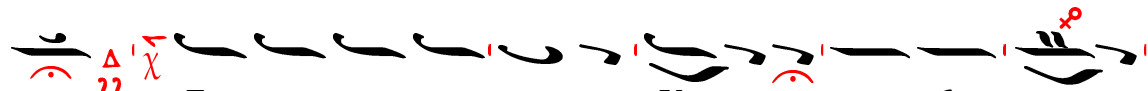
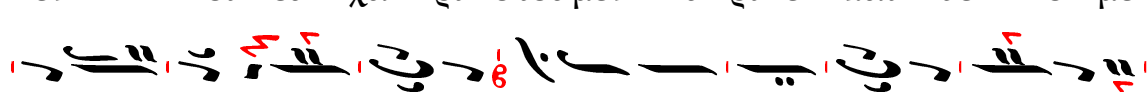
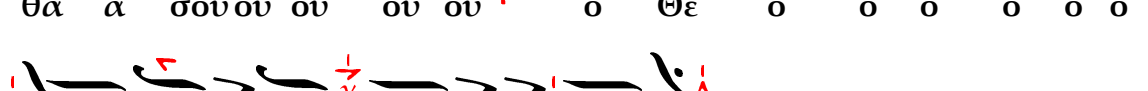
μενός ο ερχόμενος εν ονοματι Κυ

ριι ου ου ου ὡσανα εν τοις υψιστοις

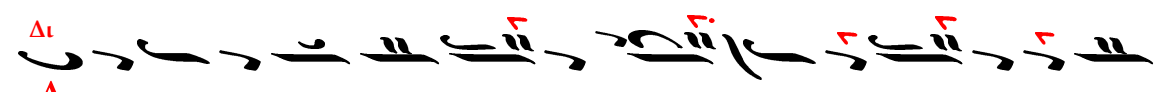
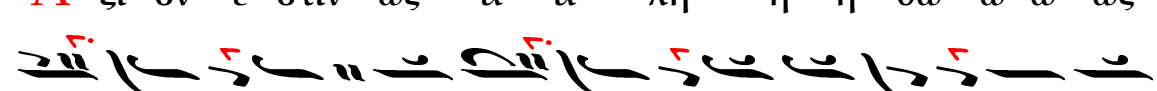
ιιι στοις

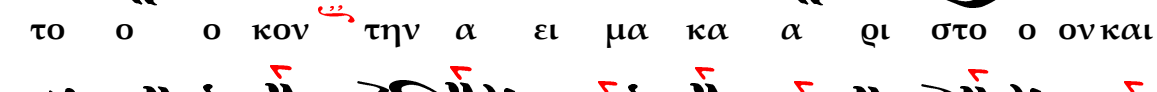
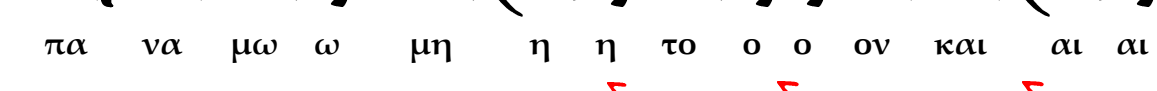
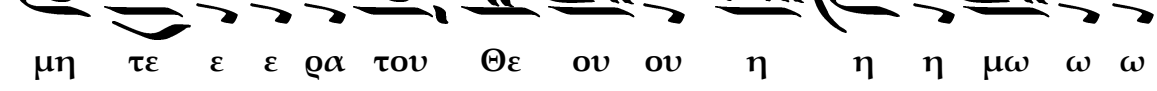
Ἀμήνη

Ἀμήνη

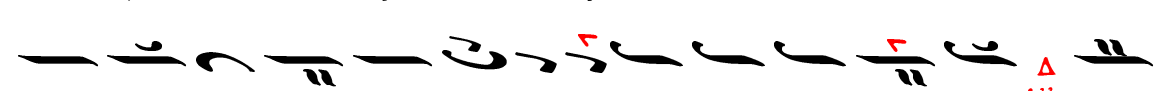
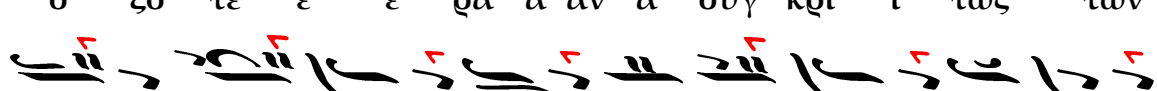
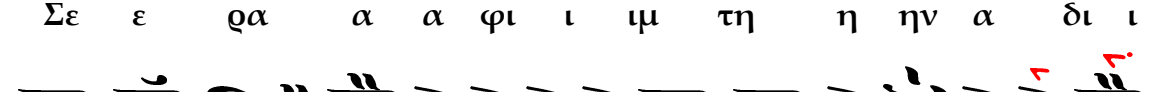

 Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

 εν Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με

 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ος η μω ω ω ων

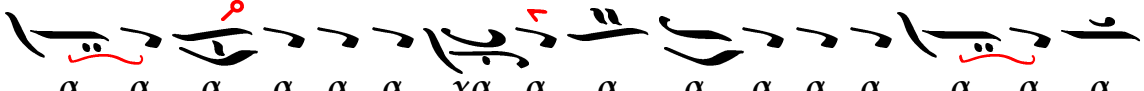
Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι


 Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο

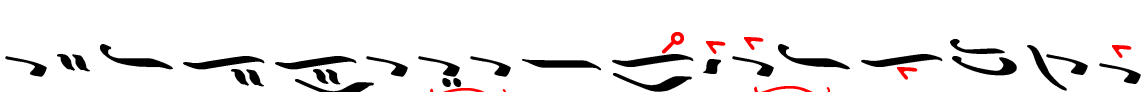
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

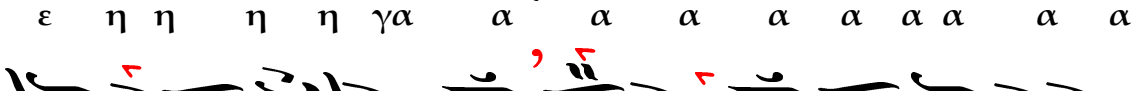
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ω ως

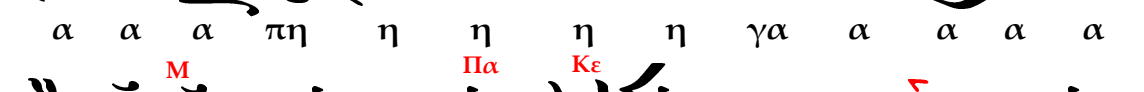

 α α α α α α χα α α α α α α α α

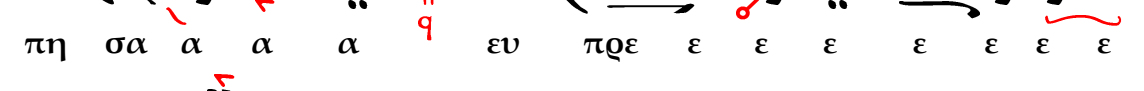

 α α α α α α α α α α α α α α

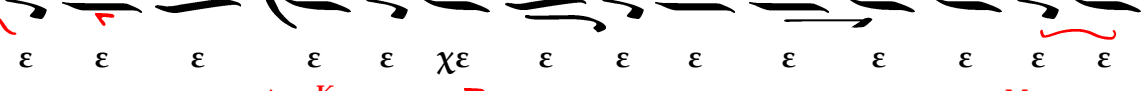

 α α α α α α α α α α α α Kv ρι


 ε η η η η γα α α α α α α α α


 α α α πα η η η η γα α α α α


 πα σα α α α εϋ προ ε ε ε ε ε ε ε


 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

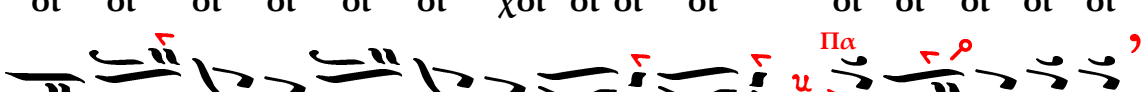

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

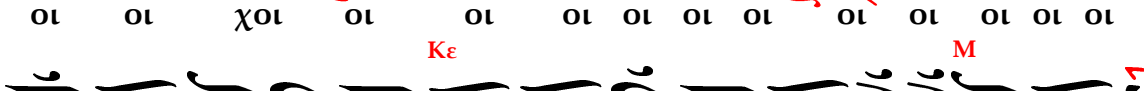

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

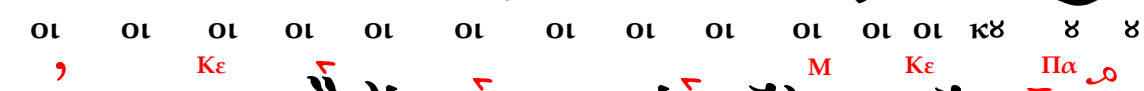

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

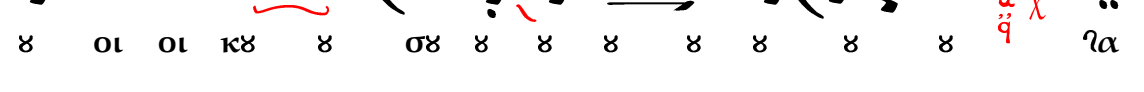

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

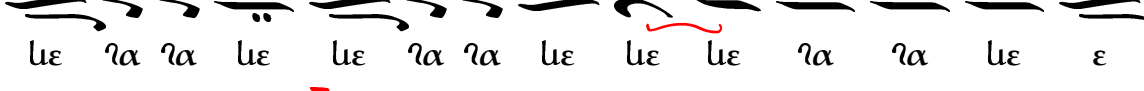

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

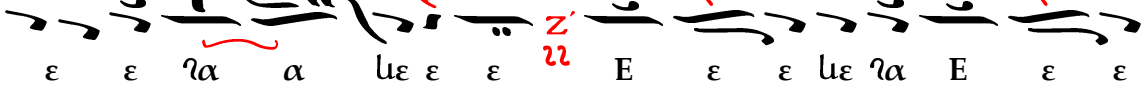

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε


 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε


 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε


 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε


 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε


 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

λιε γα λιε λιε γα γα λιε γα λιε λιε λιε γα γα λιε Ζ'
Κε Μ Πα
 τε ε λιε γα α λιε ε γγα γα α λιε π9 τε ε
 λιε γα γα λιε γα λιε ε λιε γα γα λιε ε ε λιε γα γα
 λιε Δ2 τε ε ε λιε γα α α λιε γα γα α λιε ε λιε γα
 γα λιε ε Πα π9 χ Α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ι α
 α α α α α α α α α α α π9

Ἐξηγήθη ἱά' Ἰουλίου ,βια' , ἐκ τοῦ χφ. τοῦ Ἀποστόλου Ζαφειροπούλου, ἀντεγράφη ἱβ' Σεπτεμβρίου ,βιβ' , ΙΑ.

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ε6 ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝν
 τες ε6 αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε χ1 ε εν Δ2

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϝ Κυ ρι ε ε6 ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϝ Δ2 ο τι η ξι ω σας η μας Δ2 των α

γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὲς)
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ι η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος